

[Poul Hartling.]

Jeg sætter virkelig den højtærede minister så højt, at jeg nødig vil overbebyrde ham; det kan måske blive for meget af det gode.

Jeg synes også, vi må have lidt klarere besked om hele det landskab, denne vej skal føre ind i. Det er et landskab med hellige køer i — det har jeg læst mig til, og jeg synes, at der er mange interessante og inspirerende tanker i professor Westergaards lille bog om de hellige køer. Det er et landskab med skønne vange og mange frugtbare områder, men også med vildsomme skove og mosgroede stier — og enkelte hedestrækninger med ødegårde, tror jeg. Denne HF er en ny vej ind i et stort landskab. Jeg tror, det er den rigtige vej; men vi må have den afstukket lidt nøjere, og vi må også vide lidt mere præcist, hvor den fører hen.

Edv. Jensen: Jeg skal ikke komme med nogen lang indledning; vi er alle sammen klar over, hvad disse to lovforslag indeholder, og jeg skal straks gøre mine bemærkninger.

Først nogle bemærkninger til lovforslaget om højere forberedelseseksamen. Jeg er helt enig i, at før vi overhovedet kan gå i gang med at videreudbygge læreruddannelsen, er det nødvendigt at forbedre foruddannelsen. Til de frie studieformer, der allerede findes i 1954-loven, og som nu ønskes udvidet, svarer efter min opfattelse en bedre grunduddannelse end den, man hidtil almindeligt har kunnet regne med. En så eksplosiv samfundsudvikling som den, vi har oplevet i de senere år, kræver en tilsvarende udvikling af vort uddannelsessystem, og al uddannelses grundvold er folkeskolen. Derfor må læreruddannelsen stadig udvides, hvis folkeskolen skal kunne honorere de stadig stigende krav.

Da vi før sommerferien drøftede lovforslaget om læreruddannelse, rejste jeg spørgsmålet, om det ikke var bedre at kræve studentereksamen til optagelse på seminariet, fremfor at lave et kursus, der for mange kunne blive en blindgade. Men jeg føjede til, at jeg var stærkt i tvivl om, hvorvidt studentereksamen var den bedst tænkelige forberedelse til en læreruddannelse. Jeg tror, at den skole, der her foreslås oprettet, kan blive en god forberedelse,

muligvis også til anden uddannelse. Måske kan den også aflaste gymnasiet ved at give en uddannelse, der går betydeligt ud over en realeksamen.

Jeg forstår, at den højere forberedelsesskole især tænkes knyttet til seminarierne, men at den også kan oprettes andre steder. Dette sidste er jeg meget tilfreds med, for det vil vel sige, at der også skulle være mulighed for f. eks. på en privat realskole at oprette et kursus til højere forberedelseseksamen, hvis man har lærerkræfter og lokaler, der egner sig dertil.

Dernæst læreruddannelseslovforslaget, som er det vigtigste. Lad mig sige straks, at jeg betragter lovforslaget som en absolut forbedring i forhold til 1954-loven; men jeg har dog en række bemærkninger at gøre til det.

Helhedsuddannelse er det centrale begreb i lovforslaget. Den højtærede undervisningsminister siger, at det er vigtigt, at hele folkeskolen dækkes af denne uddannelse. En videregående specialisering vil sætte skranker i skoleforløbet, og det er uønskeligt. En del specialisering er der dog tale om i lovforslaget, og let bliver det nok ikke at forene enhedsuddannelse med specialisering.

Jeg ved nu heller ikke, om det gør så meget, om der skulle gå brud på enheden. Vigtigere synes jeg det er, at den rigt nuancerede undervisning, der skal gives i den moderne skole, kan varetages af en lærerstab med en nuanceret uddannelse. Til den videregående musikundervisning, der skal gives, kan det f. eks. blive nødvendigt at ansætte en musikpædagog, og i de øverste klasser i folkeskolen kan man måske med fordel anvende folk med merkantil eller teknisk uddannelse. Den undervisning, der her søges bygget op, skulle gerne blive et meget brugbart grundlag for en lærergerning fremover, noget, på hvilket der kan bygges videre, efterhånden som udviklingen gør det nødvendigt. Den skulle i hvert fald nødtig blive en hæmsko for udviklingen, og dette sidste er jeg bange for den kan blive, hvis man for stærkt fastholder kravet om helhedsuddannelse.

Dernæst har jeg nogle bemærkninger til § 6, stk. 1. Vi er i det konservative folkeparti af den opfattelse, at historie bør høre med blandt de obligatoriske fag og ikke